Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 62 | JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, MARCH 30, 1996 | CENTS 75 ЦЕНТІВ | ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 30-го БЕРЕЗНЯ 1996 р. | Ч. 62. РІК CIII

Завершено перевірку контракту на виготовлення гривні

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 26-го березня, на пресовій конференції в парляментарній Комісії з питань економічної політики і управління народним господарством голова комісії Володимир Пилипчук повідомив про завершення п'ятої перевірки контракту на виготовлення гривні.

Цього разу перевірку здійснила Генеральна Прокуратура України. За словами В. Пилипчука, перевірку заініціювали „комуно-фашистські сили" у Верховній Раді. Однак, як і за підсумками чотирьох попередніх перевірок, встановлено, що захист купюр виконано на високому рівні, шкоди державі не завдано і зловживань не виявлено.

Останній проєкт створення Україною своєї національної валюти, за словами В. Пилипчука, коштував державі 124 млн. дол., хоча попередній варіянт контракту з канадською фірмою Канадієн Бенкнот компані, яким передбачалося створення спільного підприємства з виготовлення цінних паперів, оцінювався лише у 32 млн. дол.

Коли ж мова зайшла про недостатню діяльність СБУ, В. Пилипчук сказав, що СБУ є досить поляризованою і значна частина її співробітників має „антиукраїнську орієнтацію".

Кримський парлямент назвав українське управління „колоніяльним"

Симферопіль (Р. Р.). — У середу, 27-го березня, Верховна Рада Автономної Республіки Крим ухвалила звернення до Ради Европи, федеральних зборів та міністра закордонних справ Росії, а також до Президента і Верховної Ради України.

Як сказано в документі, 20-го січня 1991 року „волею народу було відтворено Кримську Автономну Соціялістичну Республіку, як суб'єкт Союзу ССР і учасницю союзного договору". За словами авторів звернення, кримська автономія не лише не мала ніякої підтримки від України, але й відчувала всезростаючий вплив з боку її урядових структур. „Вершиною правного нігілізму вищого законодавчого органу України стало відкликання 17-го березня 1995 року основного закону Республіки Крим — Конституції та ліквідація президентури в автономії", — сказано в документі.

Кримський парлямент вважає, що в наслідок дій з боку України Автономна Республіка Крим не має більше ніяких ознак і функцій автономії і права розпоряджатися землею і власністю, права на власну законотворчість і самоуправління, формування бюджету, цілісність території, власну символіку і захист громадян. Тому кримський парлямент оцінює українську систему управління як „колоніяльну" і домагається сприяння у відновленні та збереженні повноцінної автономії у Республіці Крим згідно з міжнародними нормами, Кримські парляментаристи також просять сприяти в тому, щоб договір між Україною і Росією включав гарантії відновлення Автономної Республіки Крим.

Єдність з Росією підримує значна частина населення Білорусі

Мінськ (УНІАР). — Ідея союзу з Росією, яку проголосив білоруський президент Олександр Лукашенко, загалом знаходить на теренах Білорусі, за оцінкою спостерігачів, розуміння і підтримку.

Особливо підтримують новий союз збідніли прошарки білоруського суспільства і політичні сили соціялістичної орієнтації. Наприклад, лідер білоруських комуністів Калякін вважає візиту О. Лукашенка до Москви розвитком ініціятиви фракції комуністів. Крім того, „зелене світло" об'єднавчим процесам дає Верховна Рада країни.

(Закінчення на стор. 3)

У ЗСА ЗРОСТАЄ ТЕРОРИЗМ

Джордан, Монтана. — У понеділок, 25-го берез-ня, агенти Еф-Бі-Ай заарештували двох провідників терористичної організації „Вільні люди" („Freemen"), яка має свій осідок у цьому стейті. Як довго вони вже чинять лихо та завдають фінансової шкоди не тільки державі, але також і багатьом американським підприємствам невідомо, але їхню присутність та погрози вже від деякого часу терплять мешканці околиці.

Ув'язнені ЛіРой Швайцер і Деніел Пітерсен оскаржені у нелегельному присвоєнні грошей, підробленні долярових банкнотів, грошевих переказів і чеків на суму понад 1.8 млн. дол. та переведенні курсів і семінарів, де присутні вивчали способи самє таких фальсифікацій. На офіційному судовому оскарженні обидва відмовилися відповідати на будь-які питання чи співпрацювати з властями.

Тим часом, їхні прибічники примістилися у своїх забудуваннях недалеко місцевости Бютт озброєні не тільки вогнепальною зброєю, але також високоякісною комп'ютерною та телефонічною системами. Забарикадувавшись, не допускають до себе нікого, навіть репортерам засобів масової інформації погрожували зброєю. Всі дороги до твердині „Вільних людей" є в руках поліції та агентів Еф-Бі-Ай.

Хочуть рятувати Білорусь

Київ (Р. Р.). — У вівторок, 26-го березня, в Україні оприлюднено резолюцію III-го Конгресу країн балтійсько-чорноморського регіону, який відбувся в Мінську 22–23-го березня.

Участь у конгресі взяли представники демократичних партій країн Балтії, Польщі, Білорусі та України. Українську делеґацію представляли УРП, ДПУ і ПЗУ. Керівник української делеґації Михайло Горинь сказав на пресовій конференції, що всі учасники конгресу вважають за обов'язок впливати на уряди своїх країн з метою створення співдружности держав міжмор'я як ґаранта їх незалежности і стабільности в Европі.

Ліґа демократичних партій балтійсько-чорноморського регіону, з огляду на посилення тиску з боку Росії на сусідні держави, вважає за необхідне діяти спільно, „щоб не потрапити в імперію". Учасники конгресу зазначили, що найслабшою перед загрозою російської експансії є Білорусь, тому її національно-демократичним силам треба надати моральну і матеріяльну допомогу.

УРП оприлюднила заяву, у якій висловила солідарність зі справедливою боротьбою патріотів Білорусі за свою свободу і незалежність. УРП звернулася до Президента і Кабінету Міністрів України з вимогою тимчасово відкликати амбасадора України в Білорусі, до відновлення загальнодемократичних міжнародних правних норм та ліквідації загрози білоруській державності.

Візита Б. Єльцина в Україну недоцільна, вважає радник російського президента

Москва (УНІАР). — Візита Бориса Єльцина в Україну на початку квітня є недоцільною, бо „Україна ще не готова йти на поступки", — заявив один з радників президента Росії в телевізійному інтерв'ю.

Якщо Б. Єльцин нічого не підпише у Києві, його „сваритимуть за порожню візиту", якщо ж підпише договір, не добившись поступок України, його „звинуватять у зраді національних інтересів", і це буде не на користь обох країн, вважає радник.

Найкраще, за його словами, щоб українська сторона сама запропонувала перенести візиту президента Російської Федерації до Києва на пізніший термін.

Керівник пресслужби Адміністрації Президента України Дмитро Марков заявив 27-го березня, що він не виключає можливости перенесення терміну візити Б. Єльцина у зв'язку з виборчою кампанією в Росії. За словами Д. Маркова, Київ з розумінням поставиться до змін у часі візити Б. Єльцина.

День раніше, 26-го березня, перебуваючи в Норвеґії, Єльцин знов підтвердив наміри приїхати з візитою до Києва у заздалегідь узгодженний термін на початку квітня.

Військові бази ЗСА на Окінаві залишаться

Токіо, Японія. — Японський прем'єр-міністер Рутаро Гашімото особисто підписав документи, згідно з якими країна продовжить час винайму земель, зайнятих американськими військовими базами на Окінаві. В цей спосіб остаточно розв'язано суперечку, спричинену антиамериканським наставленням губернатора Окінави Масагіде Ота, який очолив рух окінавців за обмеження американської військової присутности.

Губернатор М. Ота відмовився підкоритися спеціяльному рішенню суду, яке передбачало, що він підпише згадані документи до 28-го березня. Склалася така ситуація, що через два дні могла б виявитися поза законом американська станція військового зв'язку, бо винайм землі, на якій станція розташована, закінчується 31-го березня. Тому прем'єр Р. Гашімото зважився на крайній крок і сам підписав проєкт щодо продовження контракту з американськими військовими.

Як відомо, рух проти перебування американських військових баз на Окінаві почався після того, як троє американських вояків зґвалтували японську школярку.

Попередній прем'єр-міністер Томіїті Мураяма намагався вплинути на губернатора острова, щоб невтралізувати цей рух. Натомість Т. Мураяма обіцяв зменшити американську військову присутність на Окінаві, де тепер знаходиться 26,000 вояків та старшин з 47-тисячного американського військового контингенту в Японії. Однак зі зусиль Т. Мураями нічого не вийшло і він змушений був звернутися до суду, який і зобов'язав окінавського губернатора підписати документи.

Українська фльота матиме біля 150 кораблів

Севастопіль (УНІАР). — Незважаючи на всі комплікації, Україна як морська держава матиме гідну їй військово-морську фльоту, яка нараховуватиме біля 150 кораблів і суден різної кляси, сказав 27-го березня на пресконференції командувач ВМС України віцеадмірал Володимир Безкоровайний.

Конференція відбулася після церемонії підняття прапора ВМС України на 17 кораблях колишньої військово-морської бази Чорноморської фльоти, що перейшли українській стороні.

За словами командувача, після розподілу ЧФ до складу ВМС України ввійдуть три сторожові кораблі, вісім малих протичовнових, два великих десантних, один середній десантний корабель, три підводні човни, сім ракетних катерів, вісім тральщиків тощо.

В. Безкоровайний підкреслив, що у створенні військово-морської фльоти України бере участь увесь український народ. Командувач особливо зосередив увагу на внеских Києва в розбудову ВМС. Зокрема, він згадав будівництво з допомогою української столиці житла для моряків севастопільського ґарнізону.

Віцеадмірал сказав, що тепер важливим та невідкладним завданням є якомога скоріше відновлення прийнятих від ЧФ кораблів та суден.

Відповідаючи на запитання журналістів щодо місця розташування штабу ВМС України, В. Безкоровайний підкреслив, що штаб був, є і буде в Севастополі.

Він додав, що вояки ВМС готові до співробітництва з російською стороною у Чорному морі. Проте, за його словами, на пропозицію України організувати спільні з росіянами навчання відповіді покищо з боку Росії не було.

Л. Кучма зустрівся з керівниками партій

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 27-го березня, Президент України Леонід Кучма зустрівся з лідерами політичних партій України.

Президент зазначив, що доля України залежить від успішного проведення всеукраїнського референдуму щодо тексту нової конституції. Підготовлений Конституційною комісією проєкт основного закону має бути схвалений обов'язково в першому півріччі. Схвалення конституції у Верховній Раді „майже позбавлено шансів". У існуючих умовах буде певним досягненням прийняття її в першому читанні. Однак розгляд проєкту конституції в парляменті має відбутися обов'язково, бо це змінить проєкт.

На думку Л. Кучми, передвиборча ситуація в Росії вплине на процес обговорення проєкту української конституції. Він закликав керівників партій толерантніше поставитися до приїзду російського президента Бориса Єльцина в Україну.

Пресовий секретар Президента Дмитро Марков сказав на пресовій конференції, що підготова візити Б. Єльцина в Україну йде за пляном, однак зауважив, що „гіпотетично можливе його перенесення було б сприйнято з розумінням українською стороною". Адже в Києві цілком усвідомлюють особливість ситуації в Росії. На випадок внесення якихось коректив „Україна займає гнучку і реалістичну позицію щодо цього питання".

Обговорюють реорганізацію ЗС України

Київ (Р. Р.). — В суботу, 22-го березня, в газеті, „Україна Молода" вміщено інтерв'ю нового начальника Генерального штабу Збройних Сил України Олександра Затинайка, яке він дав журналістці Олені Зварич.

На запитання щодо реформування української армії генерал О. Затинайко пояснив, що військові округи — це застарілі структури, які не відповідають сьогоднішнім вимогам. Вони вимагають багато грошей, а обороноздатности забезпечити не можуть. На думку генерала, „необхідно деякі роди військ максимально змінити, здійснити принципово нову комплекцію Збройних Сил", тобто перевести армію на нову ор-

(Закінчення на стор. 4)

Підприємства Чорноморської фльоти діють безконтрольно

Севастопіль. — Заступник начальника Управління зовнішньо-економічних зв'язків міста Володимир Давидов під час зустрічі з журналістами сказав, що невреґульованість питань Чорноморської фльоти неґативно впливає на економіку Севастополя, Криму і України в цілому. Крім втрачених і невикористаних можливостей у зв'язку з базуванням на українській території чужоземних військ, які вкрай забруднили довкілля, є ще і зовнішньоекономічний аспект. Досі не визначено порядку застосування закону про зовнішньо-економічну діяльність та інших законодавчих актів, які мали б реґулювати діяльність підприємств та організацій Чорноморської фльоти, розташованих на території Севастополя і Криму. Експортно-імпортні операції згаданих підприємств практично не є реґульовані законами України.

В Україні

ЛЕҐІТИМНОЮ ВИЗНАНО СДПУ Ю. БУЗДУҐАНА

КИЇВ. — Міністерство Юстиції України видало зареєстрований Статут Соціял-Демократичній Партії України, очолюваної Юрієм Буздуганом. Віднині, за словами Ю. Буздуганова, очолювана ним партія є „єдиною леґітимною СДПУ", оскільки Міністерство Юстиції зліквідувало свідоцтво про реєстрацію ще однієї СДПУ, очолюваної Василем Онопенком.

ГОЛОДУЮТЬ ШАХТАРІ

ДОНБАС. — Від 23-го березня оголосили голодівку шість працівників шахти „Червоногвардійська" Виробничого об'єднання „Макіїввугілля". Серед учасників акції є заступник голови профспілкового комітету шахти Людмила Олейнікова. Головна вимога шахтарів — виплата заборгованости в платнях. Вони також вимагають, щоб керівники виробничого об'єднання розпочали переговори з шахтарями з приводу оформлення забезпечених ґарантій. Горлівські шахтарі, які не виходили на поверхню з 11-го березня, припинили акцію протесту, оскільки їм виплатили гроші — покищо тільки по грудень 1995 року.

СТВОРЕНО ЦЕНТР „НОВІ ТЕХНОЛОГІЇ"

СУМСЬКА ОБЛАСТЬ. — В Охтирці на Сумщині створено українсько-російський Науково-технічний центр „Нові технології". Його засновниками є підприємство „Охтирканафтогаз", підприємство акціонерного товариства „Укранафта" і московського акціонерного товариства „Нафтам". Директор представництва „Нафтам" в Україні Сергєй Поярков сказав, що підприємство запровадить в Україні найновіші прилади для вимірювання технічних параметрів добування і транспортування нафти і газу.

РЕКОНСТРУЮТЬ ІСТОРИЧНИЙ ЦЕНТР ХЕРСОНУ

ХЕРСОН. — З метою пришвидшити реконструкцію історичного центру Херсону міська влада ухвалила рішення надати в центрі міста приміщення під бюро і житло тим підприємствам, які вкладуть свої гроші у цю важливу справу. За словами голови Херсонської Міської Ради Людмили Коберник, через проблему з водопостачанням та браком вінд у Херсоні тепер споруджуватимуться житлові будинки не вищі, ніж п'ять поверхів, і котеджі.

СТРАЙКУЮТЬ СТУДЕНТИ

ЧЕРНІВЦІ. — У понеділок 25-го березня студенти Чернівецького Державного Університету оголосили страйк, вимагаючи виплати заборгованости зі стипендій та заробітків викладачам. Керівництво університету підтримало вимоги студентів, оскільки від листопада минулого року грошей не отримували ні студенти, ні викладачі.

ЗАПУЩЕНО БОЙОВУ РАКЕТУ „ТОЧКА"

ЧЕРНІГІВЩИНА. — Тут відбулися планові навчання ракетної бриґади Прикарпатської військової округи, під час яких здійснено бойовий випуск тактичної ракети „Точка". Це вже шостий подібний пуск від часу створення незалежної української держави. Учасники бойового пуску за успішне його виконання передчасно отримали чергові звання та цінні подарунки.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 27-ГО БЕРЕЗНЯ, губернатор Ню Джерзі Крістін Тодд-Вітман підкреслила, що цим разом своєю відповіддю хоче закрити двері для будь-яких спекуляцій про те, що вона буде на листі сенатора Роберта Дола, республіканського кандидата у президентських виборах 1996 року, як його віцепрезидент. Вона підкреслила, що сен. Р. Дол не буде їй пропонувати цього становища, бо знає її бажання залишитись дальше губернатором Ню Джерзі та довести нею розпочаті зміни до успішного кінця. Незважаючи на її конкретну відповідь, це зовсім не припинило різних спекуляцій. Тепер вже спекулюють про те чи вона кандидуватиме на президента, а якщо так то чи у 2000 чи у 2004 році.

НЕЗВАЖАЮЧИ НА РІВНОПРАВНІСТЬ жіноцтва у всіх ділянках американського життя, а зокрема здобутих правах в американських збройних силах, американська громадскість не є готовою на те, що б бачити своїх жінок-вояків у передових лініях фронту чи в рукопашній боротьбі з ворогом. Про це заявила у вівторок, 26-го березня, генерал-майор морської піхоти Керол Мюттер, яку піднесено у ранзі до тризіркового генерала. К. Мюттер, якій 50 років, є першою жінкою, яку номіновано на це військове становище. Вона уважає, що це з часом станеться і не буде цього різничкування, але покищо ні. Сьогоднішнє суспільство уважає, що жінки, будучи розплідниками життя, мусять бути хороненими, а їхніми охоронцями мають бути чоловіки.

У СВІТІ

НЕВІДОМІ ТЕРОРИСТИ захопили єгипетський пасажирський літак зі 145 пасажирами, який летів з міста Люксор до Каїру. На вимогу злочинців залога мусіла змінити маршрут і приземлити літак на летовищі лібійського міста Тобрук. Серед пасажирів є 59 канадців, 19 єгиптян, 16 французів, решта — японці. Прем'єр-міністер Єгипту створив спеціяльну групу, яка спостерігає за розвитком ситуації. Про інцидент група доповідає президентові країни Госні Мубаракові.

РЕЛІҐІЙНІ МУСУЛМАНСЬКІ екстремісти викрали семеро священиків з католицького монастиря в альжирському місті Медеа. Поліція вважає, що ця акція є відповіддю на успішну операцію, здійснену минулого тижня силами безпеки на заході Альжиру. Армійські та поліційні формації, при підтримці бойових гелікоптерів, штурмом здобули фарму, на якій засіли 130 ісламських бойовиків. У висліді понад 100 їх було вбито. Як відомо, восени 1993 року Озброєна ісламська група у формі ультимату висунула вимогу, щоб усі чужинці залишили Альжир. Відтоді жертвами ісламістів стали майже 150 закордонних громадян. Відразу після викрадення священиків французький міністер закордонних справ Ерве де Шарет закликав французів негайно виїхати з Альжиру. „Тих, хто збирається до цієї країни,я остерігаю, що це дуже небезпечно",— сказав міністер. В Альжирі тепер перебуває 8,370 французів, крім них є ще декілька тисяч осіб, які мають подвійне громадянство.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Чи справді від П'ємонту залишилися тільки руїни?

Скільки то вже часу в нашій історії Галичину називають „українським П'ємонтом"! Однак в останні місяці у пресі появляється щораз більше статтей та думок, що ставлять під сумнів, чи ця назва відповідає тепер дійсності і чи це вже не залишилися тільки його руїни.

До такого висновку приходять аналітики політичного й економічного стану західньої України, які тверезими очима спостерігають, що сталося впродовж п'яти років самостійности, а що можна було саме від цієї частини України сподіватися. Думки, може, вже дещо розчарованих журналістів і публіцистів не надто веселі і аж ніяк не прихильні до тих, в чиїх руках лежала чи ще лежить доля цієї частини України, що завжди вела перед у патріотизмі, організованості й економічній зарадності. Саме поглиблення економічної кризи в Галичині уважають тепер доказом того, що „український П'ємонт" — це вже тільки леґенда, яка ніяк не відповідає дійсному станові. І тут аналітики подають усі ділянки промисловости західньої України, які зменшили стан свого виробництва останнім часом, а зокрема виробництва сільсько-господарської продукції. Помітний також спад виробництва продуктів тваринництва, різко поглибилася інвестиційна криза, а також творення фермерських господарств (у три рази менше, ніж у 1994 році, і в дев'ять разів менше, ніж у 1992 році). Зате подають, що рівень дитячої смертности збільшився у Львівській області на 6.6 відсотка, а також збільшилася кількість безробітних.

Розуміється, що всі від'ємні прояви, з яких ми тут назвали лише декілька, мешканці приписують своїм політичним лідерам, яких тепер голосно і без пощади критикують і то одні одних з великою приємністю, приписуючи собі взаємно вину в сьогоднішньому економічному і політичному стані. Під обстрілом стоять у першу чергу сьогоднішні провідники міської чи обласної влади, яким закидають некомпетентність, консерватизм, надмірну обережність, брак рішень у звичайних справах, а передусім політиканство. Скільки в тому правди, а скільки лише бажання критики існуючого стану — нелегко на віддалі об'єктивно ствердити.

Ніхто не може відкинути факту, що Галичина стояла п'ять років тому попереду в національному відродженні України і в критичному часі боротьби за незалежність вела перед, але радше у політичному розумінні. Коли, однак, прийшов час вести перед в економічній ділянці — „український П'ємонт" розчарував. Якось не вдалося саме на цій території, яка повинна була бути прикладом для всієї України, провести в життя так потрібні реформи і показати іншим частинам України, як це робити.

Економічна криза, поглиблена партійними гризнями і поділом на десятки фракцій, стала водою на млин незадоволеної маси громадян і лівих сил, які використовують розчарування звичайного громадянина для своєї пропаґанди.

Як можна заспокоїти теперішнє незадоволення мас, що поширюється підсичуванням партократів і як рятувати славне ім'я, що його дано Галичині? Здається, що тепер можна об'єднати широкі маси і привернути славну колись опінію, лише розв'язуючи життєві щоденні потреби, які стали тепер настільки великими, що забивають усі добрі патріотичні бажання. Чи це вдасться зробити — залежить від сьогоднішніх провідників політичного життя і від їх зрозуміння, що ніякими патріотичними кличами, ніякими палкими промовами і заклинанням не можна нагодувати населення і пробудити в нього те захоплення і силу, які були раніше. Конкретна праця, рішучі постанови і виконання їх — це єдині засоби для втримання при житті леґенди про „український П'ємонт".

Микола Світуха

ПРО УКРАЇНУ НА КОМП'ЮТЕРНІЙ МЕРЕЖІ „ІНТЕРНЕТ"

Популярність „Інтернету", цієї модерної системи ком'ютерної інформації і комунікації, яка донедавна була відома лише фахівцям кібернетики провідних держав, зростає швидкими темпами, а засяг мережі поширюється по цілому світі. До мережі „Інтернет", яку не раз називають „інформаційною маґістралею", прилучуються не лише наукові і урядові установи, професійні організації і комерційні фірми, але й сотні тисяч індивідуальних ентузіястів. Швидко зростає популярність вживання електронної пошти як засобу зв'язку, замість телефонів, факсів, а тим більше листування. Найкращим показником є конкуренція поміж комерційними фірмами, які бачать у цій всесвітній системі комунікації атрактивний потенціял.

„Комп'ютерна революція"

Передумовою поширення мережі „Інтернет" у західніх державах стала дійсна „комп'ютерна революція", завдяки якій протягом порівняно недовгого часу всі державні установи, наукові інституції, всі школи — від університетів до початкових — і величезна більшість комерційних фірм перейшли на комп'ютерну техніку. Завдяки швидкому засвоєнню нових технічних програм і популярности комп'ютерів у домашньому користуванні (коло 50 відсотків родин у державах Заходу сьогодні вже мають вдома комп'ютер), доступ до „Інтернет" для мільйонів осіб став дійсністю.

Хоч поширення в Україні цієї модерної системи інформації і комп'ютерної комунікації із зрозумілих причин залишилося дещо позаду, то поступ все ж значний. Залучення до мережі „Інтернет" розцінюють одним з важливих засобів для закріплення демократичного устрою у всіх післясовєтських країнах і їх всебічної інтеґрації у світову спільноту. Прискорення економічного розвитку України, її майбутня роля в міжнародній економіці і світовій торгівлі також у значній мірі залежатиме від ширшого розуміння економічних користей, які приносять модерні методи комп'ютерної інформації і електронічної комунікації. Своїм ґльобальним маштабом у вільному інформаційному просторі мережа „Інтернет" є ефективним засобом поширення всебічних інформацій про Україну, зокрема серед молодих ґенерації населення різних країн.

Розуміючи потенціял „Інтернету", представництво ООН в Україні ще в 1994 році одержало згоду для започаткування складного проєкту включення України до цієї ґльобальної системи. Пріоритетним завданням було насамперед забезпечити всім зацікавленим можливість вільного доступу до ґльобальної сітки „Інтернет" через окрему, незалежну від будь-яких державних чи комерційних структур, мережу. Це завдання здійснено створенням УАРНет (Ukrainian Academic and Research Network), яка була прийнята в склад кількох провідних европейських комунікаційних систем (нпр., ТЕРЕНА, ЦЕЕНет). Таким чином, забезпечено інтеґрацію української мережі УАРНет у міжнародну ґльобальну систему, з якою тепер пов'язані всі головні академічні і урядові структури України, починаючи від Верховної Ради.

„Київ Фрінет"

Згодом успішно здійснено і друге завдання — створити „Київ Фрінет" (Kyiv FreeNet) на взір подібних льокальних мереж комп'ютерного зв'язку, які діють у більших містах в західніх державах. Вже більше року ця мережа забезпечує міжнародний комп'ютерний зв'язок університетам, урядовим установам, громадським і професійним організаціям України. За перший рік до неї включилося понад 500 українських установ, при чому попит від представництв закордонних фірм і українських інституцій скоро переріс сподівання ініціяторів київського бюра ООН.

Відповідальність за „Київ Фрінет" покищо лежить в руках київського бюра ООН при співпраці з адміністрацією Верховної Ради, Києво-Могилянською Академією, Міністерством Внутрішніх Справ України і при співучасті київських представництв ряду міжнародних організацій (нпр., International Science Foundation, Harvard Project on Economic Reform in Ukraine, International Research and Exchanges Boart та інші).

„Київ Фрінет" дає можливість установам, підприємствам і навіть приватним особам в цілій Україні, які можуть послуговуватися відповідними комп'ютерними програмами, зв'язуватися через мережу „Інтернет" з іншими установами в Україні і закордоном, включно з установами в системі ООН. З часом бюро ООН має передати повну відповідальність за оперативну дію „Київ Фрінет" відповідній установі в Україні, яка буде готова запевнити обслугу на громадських засадах.

Третє завдання проєкту „Інтернет" в Україні — надання технічної допомоги тим науковим, освітнім, а то й комерційним установам, які шукають розв'язки своїх специфічних потреб електронічного зв'язку. Кількість „позицій" (або „адрес") в різних містах України, з якими можна пов'язатися на мережі „Інтернет" з початком 1996 року, сягала понад 1,200 і включала багато „позицій" в Києві, Харкові, Львові, Івано-Франківську, Одесі, Дніпропетровську, Донецьку, Чернігові, Севастополі, Симферополі і Ужгороді.

Спонзори деяких „позицій" на мережі „Інтернет" подають чи то загальні інформації про Україну, чи більш детальні дані про якийсь об'єкт чи установу. „Позиції", спонзоровані науковими установами (нпр., Київським Університетом, Львівською або Одеською Політехнікою) або адміністрацією міста (нпр., Київською міською радою), подають, як правило, змістовні інформації. Деякі „позиції" присвячені дуже специфічним тема, таким як історія і мистецтво Києво-Печерської Лаври, Харківської опери тощо. Ще інші, створені комерційними установами для поширювання їх технічних чи торговельних услуг, є характерні своїм діловим, реклямним змістом. Прикладом можуть послужити „позиції" фірм „Моноліт" у Києві, „Коло" в Харкові, „Тенет" в Одесі та ряду інших. Багато з них нічим не поступаються тим „позиціям" на „Інтернет", які зустрічаємо в Канаді або ЗСА.

На екрані — цілий світ

Пливкий характер цілої мережі стимулює появу в Україні все нових „позицій" на „Інтернет". Деякі з них, цілком природно, є ще експериментальними, інші виглядають дещо задавненими. Пов'язатися з кожною з них було б завданням поза нашим зацікавленням. Розвиток технології мережі „Інтернет" з часом сам дасть правильну оцінку зусиллям індивідуальних спонзорів. Важнішим є факт, що, всупереч дуже обмеженим економічним засобам, державні, наукові і приватні установи в

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про День Театру

Чули про таке „свято", що його відзначали в Україні всі актори 27-го березня, бо був то Міжнародний День Театру?

До нас таке свято не дійшло, і щойно тепер, коли маємо нагоду частіше гостити членів різних театральних груп, ансамблів чи навіть окремих акторів, ми довідалися про нього. Коли питаємося, як саме його відзначувано, то співучасники таких святкувань розповідають, що звичайно доводилося, як щоденно, грати на сцені, але все ж таки актори якось пригадували, що це їхній день і що слід їх з цього приводу привітати.

А ось трапилася нагода тепер мати під особливою опікою Молодечий Театр ім. Леся Курбаса зі Львова в комплеті разом із цією їх так вийнятковою грою та запалом до театрального мистецтва. Пощастило мені власне в цей виїмковий день разом з цілою групою на їхній спосіб відзначати День Театру.

Скільки дивовижного і зворушливого вмістилося у цих кількох годинах спільних розмов, але передусім у тому спонтанному вичаруваному настрої, що члени цієї театральної групи зуміли витворити без найменших зусиль. А все воно хіба вродилося із радости спільного перебування в хвилини святочної павзи, без театральних обов'язків і без того напруження, що огортає акторів перед і в часі вистави.

Десь сама собою зродилася несподівано пісня — спершу несміла, а відтак щораз голосніша і щораз цікавіша, бо вирвалась зі самої середини розпруженого акторського єства. Молоді актори хотіли в цей спосіб немов вилляти свої почуття, а передусім свою любов до нашої пісні — цього чуда із безконечними заспівами, такої прекрасної української народної пісні, яку так рідко вже можна почути в ориґінальному виконанні.

Ми слухали зі захопленням і дивувалися, звідки є у цих молодих людей такий репертуар і звідкіля у них таке знання народної словесности і при цьому такий ладунок захоплення. Це звучало у кожній новій мелодії в їх виконанні. Тут перед безперечно вела Наталка, яку так часто була нагода бачити в театральних дійствах. Ця дитина нашої землі вміло виводила своїм гарним голосом все нові та нові співанки — від престарої веснянки, яку тепер „у них" співають в часі коляди, до відомої і дуже поетичної народної пісні „Летів пташок через воду", яка в додатку до своєї ліричної мелодії має стільки глибокої словесної мудрости, котру можна знайти тільки у нашому народі.

Так у затишку старого американського дому, далеко від гамірливого Ню Йорку, звучали у цей день одна за одною українські пісні, які підхоплювали усі присутні на тому спонтанному „святі театру". Здавалося, що актори в цей пополудень забули на якийсь час, де вони перебувають, забули про не дуже до них тут прихильних і теплих українських глядачів, а цією щирою нашою народною піснею виливали цілу свою душу, цілу тугу за домом, яка у тих вічних мандрівниках лежить на дні серця, і тільки любов до театру приглушує ці почуття.

(Закінчення на стор. 3)

Ярослава Василишин,
Івано-Франківське

НЕ ІЛЮЗОРНА ЦІНА ІСТИНИ

(Думки про збірку поезій Зіни Карпенко „Дзеркало ілюзій")

Зіновія Карпенко, „Дзеркало ілюзій". Івано-Франківське, 1995, 40 стор.

„Дзеркало ілюзій" — друга збірка поезій кандидата психологічних наук, доцента Прикарпатського університету ім. Василя Стефаника Зіновії Карпенко. Всього чотири десятки сторінок, що помережані віршами, скорше філософсько-психологічними роздумами про ціну її величности Істини. Болючий шлях до неї, бо часто треба пройти крізь дзеркало ілюзій самого життя. А дзеркало є дзеркало, дарма що ілюзорне, воно має здатність розбиватись від намагань перевірити його на міць, бо „...непевний притулок Ілюзії". Тема ілюзорного світосприйняття, що часто асоціюється з вірою у прихід „рахманного царства правди", вимальовується у вивершений образ ілюзії: „Спочатку з'явилась ілюзія", але „Слово прикрите вуаллю ілюзії..." доростає до „...екземи зради, ряженої в луску химерних яв, видінь, пророцтв..." У збірці чітко відчутна кордоцентрична скерованість на власне „Я":

Я занадто оптимістка,
щоб хвалити день
ще однієї втрати.

З. Карпенко

Таке пізнавання світу, що променем проймає, проходить через власне єство, не може змінити оте „Я" на щось середнє „воно", бо лірична героїня мужня і вміє бути реалісткою:

Я розпізнаю, де межа
цього небесного тривання:
поляже каменем олжа
на груди пісні, що востаннє
вкладе мелодію в слова
лукавих сольних відображень.

Власне, Зіновія Карпенко не віддзеркалює життєві будні, рефлекторно відтворюючи, а відображує, по-філософськи аналізуючи їх. Професійний психолог досить часто переломлює світовідображення, схоплюючи певні постави за Ясперсом (відомий психолог):

зорові —

Прозираю крізь дощ...,

слухові —

Велемовні уста
фальшиві, як фіаніт.
Слухайте стоголосу тишу
і почуєте кожного,

дотикові —

...І доганяють мене два крила,
беручи, як дитину у сповитку.

Це наочні цілості, схоплені у синтезі із надчутливим серцем авторки. У такий спосіб вимальовується ілюзорний світ надій, мрій, сподівань на шляху Істини. Інтровертність поезій висвітлює жіноче єство через серце, тому виринає із рядочків поезій чисто український образ серця. Філософія серця поетеси підноситься ореолом терпіння:

Та сердечний резон — вболівати
за когось,
гамувати гординю й возносити
честь.

Домінуючий образ серця у поезіях Зіни Карпенко йде до читача „...зрадливою кладочкою через безодню в світ означень і слів", „сердечною сповіддю". І навіть „перевдягнута Метафора" не завадила авторці серцевий образ вознести у „Баляді про серце" до мітологічного живого образу, який синтезується у крихку святість:

(наче серце з кришталю, слюди).

Світовідчуття авторки не шукає художніх ефектів, бо надкомпенсацією їй від життя є високе страждання за надмірне захоплення Істиною, що переплавилась у хитку Ілюзію. Чи можна тут відчути чисто жіночомазохістичний компонент у мелодиці вірша (мазохізм — шукання насолоди у стражданні)? А це вже залежить від психології самого читача:

Стелити пристрастями, як баластом,
І німота утвердить заповіт:
Хай буде там усе, що не зі мною —
без сурогату, гри і суєти.

Пізнавання світу через власне „Я" у певний спосіб формує людину:

Не картайте мене, що не раб і не пан —
споглядач у театрі облуди...

або уярмлює:

Для своєї любові змайструю
найвишуканішу клітку
і стерегтиму бранку в ній...

чи визволяє у всьому:

Заповзятливу силу
не зів'ялить утома,
розів'ється стокрило
над новітнім Содомом.

У поетичних рядках простежується органічне злиття „Я" із життям, що адекватно виражається у внутрішньому досвіді. Це є певні факти, що зродились від пульсу душі у прагненні любови і точно репрезентовані в метафоричних образах:

Нарешті відчуваю вічність:
немає „до", „тепер", ні „потім".
Метаморфози меч двосічний
не відділяє більше попіл
чудесних зір на сьомім крузі
і піднебесся, де, як глянеш,
побачиш: духи псевдодрузів,
наводять знов фальшивий ґлянець.

Одухотвореність світу чуттів вражає тим, що абстракції здатні до динамізму у мисленні, відчуванні:

Кардіограма здогаду хронічна:
безмовність ритму, волі до утіх, —
то схлипує приреченість циклічно,
приймаючи ілюзію за хіть.

Цікава теж асоціятивність у кольорі, звуках чисто психологічних понять:

Мрія намарить рожеве,
Смуток пливе в фіолет,
Радість розквітне червеним,
Злоба дасть чорний ефект...

Для авторки життя — це:

Дороги — артерії доль — невидющі,

на яких, попри всі ілюзії, істинно возноситься образ Любови, стежка якої „багряна", скроплена болем:

Не торкайся сльози —
трутизною наповнено збанок, —
бенкетую сама
до солодкої втоми пера.

Про ціну поетичного слова говорилось багато, а висновок один — це має бути мистецтво думки. Як дійти до цієї істини, як сягнути її вершин? Не кожному, хто здатний римувати, записувати віршовані рядки, це вдається.

Поезія Зіни Карпенко, з її драматичною наснаженістю, по-своєму пропаґує ціннісні виміри. Мистецтво її слова добре прослідковується у дистихах — з усіх існуючих строф найстаріша (дійшла до нас ще із часів давньоєгипетських написів). Тут мереживо вірша не багатослівне, а думкам і емоціям стільки простору:

Шепіт хвилин заколисує совість:
„Винен хтось інший". Лиш хто він є, хто він?!

Поезія має здатність рятувати: „когось" від „чогось", а то просто приносити хвилини щастя від прочитаного. Всі, хто доторкнувся до збірки поезії „Дзеркало ілюзій",

Знайшли спасенний ірій
і гріх, і висоту.

Про Україну...

(Закінчення зі стор. 2)

Україні успішно засвоюють можливість зв'язку з цілим світом завдяки цій глльобальній мережі.

Не менш важливим є питання, наскільки технологія „Інтернет" використовується для інформаційних цілей про Україну українською діяспорою поза межами України. Статистика, зібрана кількома ентузіястами електронної комунікації вказує, що кількість „позицій" на мережі „Інтернет", які мають безпосереднє відношення до України або діяспори, тепер нараховують 1,062 у ЗСА, 363 у Канаді, 16 в Австралії, 17 у Великобританії, 15 у Франції, 125 в Австрії, 13 в Ізраїлі, 25 в Російській Федерації і по кілька в інших країнах.

Своїм характером і змістом такі „позиції" дуже різноманітні. Найпростіші з них були створені для електронної комунікації емігрантами з України, наприклад, в Австрії, Франції, Латвії чи Ізраїлі російською, німецькою чи французькою мовами. Трапляються спроби молодих професіоналістів рекламувати свої кваліфікації або зацікавлення різними мовами, переважно англійською і російською. Інший характер з більш професійним оформленням мають „позиції", створені завдяки систематичній праці професіоналістів в університетах МекМастер і МекГілл у Канаді (Ярослав Кокодиняк, Олег Баран та інші). Вони включають цілу колекцію вартісних інформацій з різних джерел, для прикладу, статті з довідника, видано Сі-Ай-Ей про Україну 1995 року, цілу серію ілюстрованих статтей про наслідки Чорнобиля і деякі енциклопедичні інформації про Україну. Зауважуються, однак, прогалини в доборі змістовних англомовних матеріялів з різних, у Канаді легко доступних, джерел.

Ще іншого характеру є „позиції" про деякі, але не всі, українські громадські і молодечі організації в Канаді чи про українських спортовців. Праця над цією темою корисна, але, на жаль, своїм змістом ще не завершена. Насуваються питання про причини наявного браку важливих інформацій про українські церковні, громадські і наукові установи, про історію поселення, а зокрема про значну ролю українців у політичних структурах Канади, їх вклад в її науковий і економічний розвиток. Виповнення тих прогалин вимагає в першу чергу координації і співпраці, а також засобів, чого для здійснення цієї ініціятиви, мабуть, бракувало.

Електронічний довідник

Вартісною і змістовною є „позиція" на „Інтернет", спонзорована американською Фундацією „Сейбр" (Sabre Foundation Inc.) в Кеймбриджі, Масс. У співпраці з Українською Правничою Фундацією в Києві, Фундація „Сейбр" отримала „Ю-еС Ейд" грент на суму 96,000 дол. для влаштування Національної Правничої Бібліотеки і залучення в одну комп'ютерну мережу всіх правничих бібліотек в Україні. Ця „сторінка", під оригінальною назвою „Ukraine: FAQ Plus" (акронім „Frequently Asked Questions"), включає мапу України, декілька уривків з англомовної „Енциклопедії України", інформації про діяспору, зокрема в ЗСА, статті про українську культуру й історію. Тут також появляються останні новини з „Ukrainian Weekly". Координатором цього проєкту є Богдан Раштинський. Вартісну документацію про бізнесові контакти в Україні, організації, інституції і бібліотеки також можна знайти на цій „позиції", яка в дійсності є електронічним довідником, через який можна пов'язатися з іншими „позиціями" про Україну на „Інтернет", про які вже була згадка.

„Інтернет" відкриває також можливість получитися з кількома дискусійними групами для обміну інформацій і опіній про події, пов'язані з Україною. Треба бути свідомому, що якість інформацій дуже різноманітна, а опінії часом бувають неприхильні. Для декого альтернативою може бути доступ до електронічних „новинок", які не лише інформують про біжучі події в Україні і діяспорі, але й дають можливість висловити свою опінію. Цілком зрозуміло, що вартість таких „новинок" залежить від їх систематичного доповнювання з різних джерел, а це вимагає часу і постійних контрибуцій співчасників.

Як неконтрольована інформаційна мережа, „Інтернет" поширюється в міру того, як зростає зрозуміння різноманітних можливостей використання цієї інформаційної мережі. Треба признати, що дотеперішні обмежені ініціятиви окремих ентузіястів включити інформації про Україну в цю глобальну мережу дали вже певні досягнення. Все ж систематична праця, розрахована на „читачів" електронічної інформації різного віку, рівня знань і зацікавлень, залишається ще перед нами.

ПОДІЇ

ЗБОРИ КОМІТЕТУ СТРИЙЩИНИ

Ню Йорк. — Регіональний Комітет Стрийщини влаштовує Загальні збори стриян, які відбудуться 27-го квітня в домі НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Початок о год. 11-ій ранку. У програмі — звіти і роздання грамот від Управи Стрия за допомогу стрийщині землякам з діяспори.

ПОКАЗ ФІЛЬМУ „АТЕНТАТ" У ПАССЕЙКУ

Пассейк, Н. Дж. — Український Конгресовий Комітет Америки, Відділ в Пассейку-Берген, влаштовує показ фільму „Атентат" у суботу, 30-го березня, о год. 6-ій вечора. Режисер — Олесь Янчук, виробництво кіностудії ім. Довженка, УККА та фірми „Олесь-фільм". Показ фільму відбудеться в Українській Централі, 240 Говп аве. в Пассейку, Н. Дж. Ціни квитків, куплених заздалегідь — 10 дол., для дітей — 5 дол. У справі інформацій слід звертатися до Т. Маршівського (201) 478-3853.

ВИСТАВА ТЕАТРУ Л. КУРБАСА в УІА

Ню Йорк. — Український Інститут Америки, 2 схід 79-та вул., запрошує на виставу Театру ім. Л. Курбаса зі Львова за творами Лесі Українки „На полі крови" та „Йоганна, жінка Хусова". Вистава відбудеться у суботу, 6-го квітня, в УІА. Початок о год. 7:30 вечора. Телефон для інформацій (212) 288-8660.

У пам'ять М. Рудницької

У 20-ту сумну річницю відходу у вічність 29-го березня 1976 року св. п. Мілени Рудницької, видатної політичної і громадської діячки, педагога, ідеолога і провідниці українського жіночого руху, довголітньої голови Центрального Товариства Союзу Українок у Львові в роках 1928–39, ми, колишні членки Головного Відділу Союзу Українок у Львові згадуємо її з глибокою пошаною і признанням.

Повідомляємо також, що заходами проф. Петра Рудницького, її внука і з допомогою колишніх членок Головного Виділу Союзу Українок у Львові перевезено тлінні останки св. п. Мілени Рудницької з кладовища в Мюнхені, Німеччина, до Львова на Личаківський цвинтар, де рідна земля пригорнула її на вічний спочинок.

Нехай Всевишній Господь нагородить св. п. Мілену Рудницьку нетлінним вінцем у щасливій вічності.

Колишні членки Головного Виділу Союзу Українок у Львові: **мгр Мирослава Мриц-Гук, мгр Ярослава Островська-Кіналь, мгр Ірина Гладка, мгр Тоня Горохович**, проф. музики **Лідія Мриц-Шав'як.**

ПРЕДСТАВНИК БОСНІЇ ДО Організації Об'єднаних Націй Мохаммед Сацірбей оскаржив ЗСА в зумисному прихованні інформацій про сербського військового лідера Аркана, якого звинувачують у вбивстві боснійських мусулманів.. На пресовій конференції згаданий урядовець Боснії підкреслив, що Вашінгтон має конкретні докази про те, що Аркан, якого справжнє ім'я Зеліко Разнатовіч, мав стосунки з сербським урядом Слободана Мілошевіча.

На Олімпійський Фонд у світлу пам'ять інж. ЛЕВА ЯЦКЕВИЧА зложили:
100 дол.— Александра Яцкевич з родиною;
50 дол.— Зенон і Оксана Яримович;
25 дол.— Іван і Дарія Скіра;
20 дол.— д-р Наталка Пазуняк.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в середу 27-го березня 1996 р. відійшов у вічність на 83-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ГЛАДКИЙ

ПАРАСТАС — п'ятниця 29-го березня 1996 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу 30-го березня о год. 10:30 ранку в церкві св. Юра, а відтак на цвинтар Оливна Гора, Квінс, Н.Й.

Залишені у смутку:

дочка — СТЕФАНІЯ АДЗЮДОВА з мужем АЗУ
внуки — МИХАЙЛО
— АЗУ
— СТЕФАНІЯ
— НАТАЛКА
— ГАЛИНА
— ХРИСТИНА

ПРЕЗИДЕНТ ЯПОНСЬКОЇ телевізійної компанії Ті-Бі-Ес Гіродзо Ісодзакі визнав, що один з його працівників у листопаді 1989 року таємно передав для секти „Аум Шінрікіо" відеофільми, на підставі яких сектанти розшукали, викрали і вбили адвоката Цуцумі Сакамато з усією його родиною.Спочатку керівники згаданої телекомпанії заперечували це, однак під час слідства Кіїогіде Гакаява, один з лідерів „Аум Шінрікіо", розповів, що в Ті-Бі-Ес йому показали телеінтерв'ю з Ц. Сакамато, в якому юрист висловив певність, що секта причетна до різних злочинів і обіцяв у найближчий час викрити її протизаконну діяльність. Після цього він з дружиною і маленьким сином став жертвою фанатиків.Саме тепер у Токіо закінчився суд над сектантом Сейдзі Тасіту, який був беспосередньо причетний до виготовлення смертоносного газу сарін, застосованого проти мирних людей у токійській підземці в березні минулого року. Він дістав сім років тюрми, С. Тасіту — перший засуджений з 13 заарештованих чільних членів „Аум Шінрікіо".

Єдність...

(Закінчення зі стор. 1)

Білоруські засоби масової інформації останнім часом роблять наголос на тому, що білорусько-російські угоди ні в якому разі не перекреслюють суверенітету Білорусі. Водночас газети „Свобода", „Свободние Новости", „Плюс" і „Феміда" оцінюють промосковські кроки президента Білорусі як поспішні, необачливі, спрямовані на віддання незалежности.

Різко виступив проти запланованого союзу з Росією Білоруський народний фронт. Він організував 24-го березня багатотисячне віче на відзначення 78-ої річниці Білоруської Народної Республіки. Учасники висловлювали протест проти беззастережного поривання в обійми „російського брата", сумнівних форм і метод, якими домагається білоруський президент прихильности Росії. Багато виступів на вічу, яке заступник голови адміністрації президента Білорусі Заметалін назвав „конвульсіями збанкрутілих політиків", були пройняті тривогою за долю білоруського народу.

Особливо гостро виступає проти білорусько-російського зближення у наявній формі лідер БНФ Зянон Позняк. „З того часу, — сказав він на вічу, — як буде підписано союзний договір з Росією, Лукашенко перестає бути президентом... Він буде підлягати судові згідно з нашими законами".

Однак вплив БНФ на білоруське суспільство незначний. На виборах до Верховної Ради ця організація зазнала поразки, не провівши до парляменту жодного депутата.

СУД У ЛИТЛ РАК засудив до двох років тюремного ув'язнення і грошової кари в 2 млн. дол. фінансиста Дейвида Гейла. У своїх зізнаннях він повідомив, що президент Билл Клінтон, коли ще був губернатором стейту Аркенсо, змусив його до незаконної позички на суму 300,000 дол. До цієї судової справи також причетні колишній губернатор стейту Гай Такер і четверо його партнерів. Серед них є колишні власники банку „Медісон геранті" і колишні партнери Клінтонів в компанії „Вайтвотер" Джеймс і Сузен МекДуґал.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що в суботу 2-го березня 1996 року несподівано відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ВІТЧИМ, ПРИБРАНИЙ ДІДО, ВУЙКО, СТРИЙКО і БРАТ

бл. п.

БОГДАН КОПАНИЦЯ

уродженець Тернополя, проживши 63 роки.

ПАРАСТАС був відслужений у вівторок вечором 5-го березня у похоронному заведенні Кача, а похоронна св. Літургія була відправлена в середу 6-го березня в українській католицькій церкві св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж. Тіло покійного похоронено на цвинтарі св. Марії в Гамільтоні, Н. Дж.

Залишені у глибокому смутку:

дружина — РОЗМЕРІ з родиною
сестра — ЗЕНЯ з родиною
брати — МАКАР з родиною
— СТЕФАН з родиною
та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні

Просимо всіх, хто знав покійного згадати його у своїх молитвах.

Вічна йому пам'ять!

ДОПОВІДЬ ПРОФ. Д. ГРОДЗІНСЬКОГО В НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці влаштовує доповідь науковця з Києва, професора, академіка НАН України Дмитра Гродзінського, на тему „Складні проблеми Чорнобиля й екологія". Доповідь відбудеться у суботу, 6-го квітня, в домі НТШ, 63 Четверта аве. в Ню Йорку. Початок о год. 5-ій вечора.

Про День...

(Закінчення зі стор. 2)

Слухаючи, як одна за одною зринали мелодійні, а подекуди зовсім незнані пісні, мені хотілося, щоб таким репертуаром поділилися вони зі своїми глядачами, щоб в такий невимушений, теплий спосіб показали безсмертність і красу української народної пісні, не у штивно концертовому, а в інтимно-невимушеному ви-конанні. Але у це незабутнє пополудне вони мали тільки себе за слухача — вони співали собі і для себе, а може для того, щоб в цей виїмковий спосіб відзначити свій день — бо ж усі вони всеціло діти театру, вірні йому до самозречення — вічні мандрівники з міста до міста, з однієї залі до другої, злучені одним бажанням — віддати все, що найкраще, найцінніше в дар Мельпомені. Здається, ще довго буде літати у моєму домі відлуння Дня Театру і співанки про пташка, що летів через воду:

Камінь росте без коріння,
Сонце сходить без насіння,
Скрипка грає, голос має,
Серце плаче, сліз не має...

О-КА

Ділимося сумною вісткою з рідними і друзями, що 28-го лютого 1996 р. з волі Божої відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ

бл. п.

ПЕТРО (ЮРІЙ) ГРОМОВ

залишив у смутку:

дружину — АЛЛУ
сина — ОЛЕКСАНДРА
доньки — ВАЛЕНТИНУ і ЛІЛЕЮ
внуків — ХРИСТОФОРА, ОЛЕКСАНДРУ та ІВАНА
зятів — ІВАНА та ГЕРІ,
а також братів і сестру в Україні.

Просимо згадати в своїй молитві, щоб Господь прийняв душу його, де вічне блаженство.

З глибоким смутком ділимося сумною вісткою, що в суботу 23-го березня 1996 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

АРЕСТЕЯ АЛЬБОТА

з дому ГОТИНЧАН

народжена 27-го лютого 1907 року в селі Ставчани на Буковині, Україна

ПАНАХИДА була відправлена в понеділок 25-го березня, а похоронні Богослуження в катедрі св. Володимира в Торонто, Канада 26-го березня 1996 р., а похоронено на українському цвинтарі св. Володимира в Овквиллі, Онтаріо.

Покійна залишила у глибокому смутку:

дочку — ОКСАНУ з мужем д-ром ВАСИЛЕМ ВЕРИГОЮ
внуків — АНДРІЯ з дружиною ІРИНОЮ і правнуків МАТВІЯ і ЛЯРИСУ
— ЛЮБУ і ПЕТРА ВЕРИГУ та
— ОЛЕНКУ з мужем НИКОЛОЮ НОЛФІ та правнука ОЛЕКСАНДРА

Вічна їй пам'ять!

З глибоким смутком ділимося вісткою, що в п'ятницю 22-го березня 1996 р. в Омага Неб. упокоїлася на 86-му році життя наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ОЛЕНА ЧЕХУТ

з дому КОСИНОЦЬКА

вдова по св. п. д-рові Богданові Чехутові.
Нар. у Заліскі Волі, Україна.

У глибокому смутку залишила:

сина — МАРКІЯНА з жінкою ВІКІ
дочки — МАРІЮ
— ХРИСТИНУ з мужем ДЖОРДЖОМ МАКЕЙДО
внуків — КАТРІЮ ЦАПЯК з мужем РОСТИКОМ
— БОГДАНА ВИСЛОТСЬКОГО з дружиною ЖЕНІФЕР
— МАРІЮ ЧЕХУТ ГОФМАН з мужем ЧЕРІ
— ХРИСТИНУ ЧЕХУТ
— ДЖІННІ ВЕБ з мужем СТАН
— СТЕФУ МАКЕЙДУ
— МАРКА МАКЕЙДУ
правнуків — АНДРІЯ, МАРІЮ і КАТЕРИНУ ВИСЛОТСЬКИХ
— ТАЇСУ, ПАТРИКА і ПЕТРА ГОФМАНА
сестрінків — ЗЕНОВІЯ ОНИШКЕВИЧА з родиною
— ІВАНА МОКРІВСЬКОГО з родиною
племінників — ІВАННУ ЧИРОВСЬКУ з родиною
— ЮЛІЯНА СКАЛЕТСЬКОГО з родиною
та ближчу і дальшу родину в Україні.

Замість квітів на свіжу могилу просимо складати пожертви на Фонд Дітей Чорнобиля.

ЧОРНОБИЛЬ ПІСЛЯ ДЕСЯТИ РОКІВ

пропам'ятна конференція частина серії

ЧОРНОБИЛЬСЬКИЙ ВИКЛИК'96

Council on Russian and East European Studies
YALE UNIVERSITY
(with the Chopivsky Family Foundation)
Law School Auditorium
127 Wall Street, New Haven, CT
Monday, April 8th 8:45 a.m. — 3:30 p.m.

The Harriman Institute
COLUMBIA UNIVERSITY
School for International and Public Affairs
Altschul Auditorium
420 West 118th Street, New York, NY
Tuesday, April 9th 9 am — 4:30 p.m.

Група визначних науковців та міжнародних експертів читатимуть доповідь про одну з найбільших сучасних екологічних катастроф.

ДОПОВІДАЧІ:

Амбасадор Анатолій Зленко (до ООН), проф. Дейвид Марплс (університет Алберти), Володимир Яворівський (член українського парляменту), д-р Юрій Щербак (амбасадор України), Карлос Паскуал (Рада Крайової Безпеки), проф. Миррі Фесбах (Джорджтавн університет), віцепрем'єр-міністер Василь Дурдинець (Україна), Алла Ярошинська (журналістка „Ізвестія"), д-р Олександер Січ (МІТ), конґресмен Бенджамин Ґілман, д-р Нора Ґрос (Єйлський інститут проблем здоров'я суспільства), д-р Олександер Мотиль (Колюмбійський університет).

Вступ на конференцію 35 дол. (два дні); 20 дол. (один день)
Студенти і факультет університетів Єйл і Колюмбії — вступ вільний з виказкою (I.D.)

Реєстраційна інформація:
Ellis Mishulovich (203) 432-3423 (Єйл)
Susan Holmes (212) 854-8487 (Колюмбія)

Support for these conferences has been given by: Council on Russian & East European Studies (Yale University), Harriman Institute (Columbia University), The Chopivsky Family Foundation, The Yale Ukrainian Initiative, Chonrobyl Challenge'96 Coalition, Children of Chornobyl Relief Fund, Shevchenko Scientific Society.

Свято героїнь в Ню Йорку

Дня 18-го лютого ц.р. дві жіночі організації, Окружна Управа СУА і Об'єднання Жінок ОЧСУ вшанували пам'ять жінок-героїнь своєю присутністю з прапорами на св. Літургії і Панахиді в церкві св. Юра в Ню Йорку і святковою програмою, що відбулася в залі Організацій Державницького Фронту.

Від обох організацій привітала виїмково численно зібрану публіку голова ОЖ ОЧСУ Марія Лозинська, яка у своєму слові назвала героїнь — символом наших змагань. Геройство української жінки записане в історії України. Важливим є те, щоб молодь усвідомила собі, яке значення має героїзм і жертва для народу.

Вставанням з місць присутні вшанували героїнь.

Дальшу програму вела голова Окружної Управи СУА Надя Савчук, яка представила прелеґентку, відому і шановану письменницю Уляну Любович-Старосольську.

Моттом доповіді були слова Є. Сверстюка: „Ніякою логікою пояснити нам наших відроджень після поразок", і далі: „Коли поникнуть голови переможених і сили їхні кинуть у працю на хліб насушний, то на озлиденілому ґрунті завжди виростають поодинокі високі постаті як голос збереження народу". І ті слова відносяться до тих, яких ми тут вшановуємо — жінок-героїнь. Місяць лютий став місяцем героїнь, загинули в тому місяці Ольга Басараб і Олена Теліга. Сьогодні У. Любович говорить про одну з них — Катрусю Зарицьку-Сороку.

В мистецькій програмі виступила відома нашій публіці Лариса Маґун-Гурин, сопрано, виконуючи пісні: „Княжна" — Т. Шевченка, муз. Степового і „Не співай мені тої пісні" — Л. Українки, муз. Д. Січинського.

Молоденька Оксана Ціш, яка перед кількома роками прибула з України, рецитувала поезії Василя Симоненка і Василя Стуса з повним відчуттям їхніх слів.

На закінчення Лариса Гурин відспівала пісні: „Айстри" Олеся, муз. Лисенка, „Любіть Україну" — Сосюри, муз. Фоменка, і як надаток — „Жита" — Олеся, муз. Гнатишина. Усі пісні співачка виконала з таким чуттям, що викликало у публіки не тільки зворушення, але й захоплення.

При фортепіяні Володимир Ткаченко, композитор, випускник Київської консерваторії своїм ніжним супроводом додав відповідного настрою.

Відспіванням „Ще не вмерла Україна" завершилося вшанування українських жінок-героїнь.

Христя Навроцька

Учасники програми Свята Героїнь (зліва): М. Лозинська, Т. Гнатишин, В. Ткаченко, О. Ціш, У. Старосольська, Л. Гурин, Н. Савчук.

Обговорюють...

(Закінчення зі стор. 1)

ганізаційну структуру і добре забезпечити її сучасною технікою та озброєннями.

Доказом недієздатности військових округ, на думку О. Затинайка, є війна в Чечні. „Напочатку чеченської кампанії керівництво Росії заявляло, що справиться з Дудаєвим силами однієї округи. А насправді у військових діях брав участь тільки один полк. А всі інші? Ця війна показала Росії повну неповороткість і низьку боєздатність військової округи як такої. І я вас запевняю: обороноздатність України не погіршиться, якщо військові округи буде розформовано", — сказав генерал.

Інший погляд на реформи в українській армії та скорочення стратегічних озброєнь в Україні висловили учасники міжнародної конференції „Нові форми европейської безпеки". Під час обговорення сьогоднішньої воєнної доктрини України один з промовців сказав: „Легко і з ентузіязмом українські високопоставлені військовики знищують найсучаснішу зброю, перетворюючи її на металобрухт".

Учасник тієї ж конференції, чеченець Усман Імаєв, відзначивши миролюбну політику України, все ж звернув увагу на те, які вигоди має Росія від підписаних міністрами оборони України і Росії договорів, і які втрати несе Україна. „Україна повинна отримати за все передане і знищене ядерне і стратегічне озброєння 350 млн. долярів в рамках програми Нанна-Луґара, а Росія має намір продати Америці кожну боєголовку за 1 млн. дол. Тобто, отримуючи 350 млн. дол. Україна може втратити лише на боєголовках 890 млн. дол. Адже тепер ЗСА і Росія обговорюють питання про купівлю в Росії ядерних боєголовок у ціні 1 млн. дол. за кожну. Проста арифметика показує, що за 30,000 боєголовок, помножених на 1 млн. дол., Росія отримає 30 блн. дол. ", — сказав У. Імаєв, додавши, що ще гірші справи України в питаннях стратегічної авіяції та в розподілі кораблів Чорноморської фльоти.